

La nova casa-taller de Mia Llauder i Joan Serra

TEXT: HENRI VERREET • FOTOS: GENTILESIA DELS AUTORS

Després de tres anys dedicats a la reforma d'una masia molt deteriorada als afores d'Argentona, aquesta parella de ceramistes ha aconseguit finalment tornar a una rutina de treball. El nucli central del que en el seu moment era una propietat important ha cobrat vida de nou. Els seus interiors s'han modernitzat amb gust, respectant les antigues parets però donant-li a l'interior un aspecte distès. L'ample espai de la sala d'estar dona directament a una part de taller, mentre una escala baixa a la sala d'exposicions. Des d'aquesta s'accedeix als magatzems (molt ben organitzats per cert) i a la zona de forns. El gran arc de granit al fons de la sala condueix directament al pati i al jardí que era, en el

seu dia, l'entrada principal. L'ambient que es respira entre aquestes parets massisses és de total integració de vida i treball; la ceràmica és a tot arreu.

Oferint encara àmplies possibilitats -ja que la casa té molts espais annexos que podrien reformar- en aquest moment ja es viu i es treballa aquí amb comoditat. Haver-se traslladat a aquesta zona d'una casa cèntrica de Mataró, els ofereix a Mia i Joan la possibilitat de treballar d'una forma més lliure, de pensar d'una altra manera la seva feina, però per ara es conformen amb anar reprenent els fils i tornar a un ritme més intens de producció artística. Joan em comenta que li agrada treballar al seu taller a tota hora i es defineix a sí mateix com "una rata de taller" gaudint

del seu treball en aquests espais amplis i ben pensats.

La dedicació d'aquesta parella al seu ofici ja té 35 anys d'història; entre l'ensenyament, els mercats de ceràmica i el treball artístic per a galeries, ells aconsegueixen una sòlida economia que els permet viure aquest somni amb certa tranquil·litat. L'escola del Museu del Càntir forma la base, després hi ha els mercats, però gairebé sempre fora del país, a Àustria, Holanda, França... on han anat participant durant anys i on tenen clients col·leccionistes i amants. Per a aquests esdeveniments tenen una gamma de peces diferents de les seves obres personals i reserven tres mesos a l'any per a la seva producció. En aquesta casa hi ha tot un magatzem de

dicat a elles. És principalment en la cocció dels grans bols i plats on el nou forn de gas automatitzat els suposarà un gran alleujament a l'hora de controlar les múltiples coccions que necessiten aquestes peces. Les fires de l'estiu els suposen un gran esforç però serveixen també de vacances i representen una recompensa a nivell humà i econòmic.

Mia m'ensenyà els seus 'calaixos de sastre', on va guardant els elements de porcellana que després formen el material base de les seves escultures, on sempre apareix un altre material que els uneix o els suspèn. Aquests petits elements amb les seves petjades impreses i rastres dels processos manuals formen el seu particular abecedari i ara ha tornat a generar noves idees amb

ells: m'ensenyà unes teles de lli antigues que serviran com llenços per a centenars de petjades de polze impreses en porcellana. Em comenta que les seves idees es formen mentre està fent aquest treball repetitiu i l'elaboració l'absorbeix en un estat meditatiu. No particularment donada a explicar la seva feina, ella vol que les seves peces parlin per si soles i que transmetin la bellesa dels diferents materials i formes. També afegeix centelleigs visuals realçant elements amb esmalts de colors primaris. Mia vol que les seves peces involucrin a l'espectador d'alguna manera en aquest plaer personal que sent treballant en elles.

Joan em comenta que ell sempre és més aparatós en el seu ús de l'espai; ara està omplint la seva part del taller amb unes peces en forma de gotes gegants. També aquí veiem un element de treball repetitiu, un procés que requereix temps, perseverança i paciència, qualitats que Joan ha pogut adquirir durant la seva vida com a ceramista, ja que les seves obres requereixen 'processos de treball molt esclaus'. Aquestes noves peces estan formades per múltiples capes superposades, al voltant del nucli d'un material rocós. Després de múltiples banys de barbotina requereixen setmanes d'assecat.

Com sol ser habitual en la seva forma de treballar, hi ha experiments molt cuidats que precedeixen a aquestes peces. De fet, en tots els racons del seu taller es troben aquestes petites 'proto-peces'. A manera de naturalista del segle XIX, tots els experiments estan minuciosament anotats i les proves guardades en prestatgeries i calaixos, un sistema que reflecteix una ment curiosa i sistemàtica.

Després, està clar, intervé un procés de

transformació al forn, i si bé, Joan planifica de forma rigorosa la cocció, el procés estarà sempre lligat a l'atzar en la determinació de la forma que finalment sorgirà. Aquí es troba la seva experiència i la seva voluntat cap a l'alquímia del foc que interacciona amb materials en principi incompatibles i fets a fons, esquerdar-se o expandir-se, com succeeix en els processos volcànics i tònics. Tota la seva obra implica tensions i moviments, de vegades violents, que esdevenen

dins del forn. És aquí on apareix la màgia del treball de Joan i on es desenvolupa la seva feina més personal i alquímica.

Aquesta casa-taller respira l'amor i la dedicació de tota una vida que Mia i Joan han dedicat al treball amb aquest material i a l'exploració de les possibilitats creatives gairebé il·limitades que ofereix la ceràmica. ●

www.miallauder.com
www.joan-serra.com